

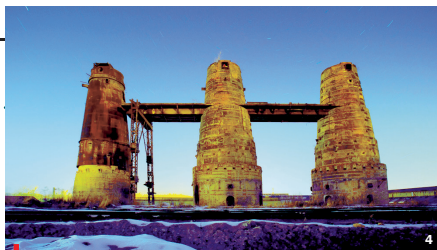
Architektura

Záříjový nášup

Pokud vás baví architektura, naplánujte si na třetí záříjový týden dovolenou. Budete ji potřebovat.

Houslistka improvizující před rezavějícími vraty opuštěné haly, videoprojekce pod betonovou dráhou vlečky pro rozvoz rudy... Pořadatelé bienále Industriální stopy umění továrenskou nostalgii prodají. V Česku si mohou připsat nemalý podíl na vlně obecného zájmu o dřívě chátrající baráky. Dnes průmyslové dědictví, ve kterém bydlíme, máme kanceláře, chodíme se tam bavit.

Po osmi letech bienále slušně bobtná. K Praze a Kladnu letos přibude Liberec a Os-

Druhý dech továren pohledem studentů, zatím neovlivněným realitou a developery.

trava. Vedle odborné konference program od 17. září nabízí přes padesát akcí, od vystoupení Hornického pěveckého sboru Kladno ve skanzenu Mayrau až po hiphopový mejdan ve vysočanské Třačce. K průvodci po pražském industriálu přibude i novinka mapující Liberecko plus dalších devět publikací a sborníků.

Obnovenou premiéru si od téhož data odbude Architectur Week. Před třemi lety jej v Praze s velkým ohlasem uchystal časopis Architekt, projekt ale nakonec doplatil na spory tehdejší redakce s vydavatelem, a tak byl první ročník načas i posledním. Pořadatel veletrhu Art Interior Petr Ivanov se teď inspiroval zavedenými podniky v cizině, oslovil komerční i neziskové subjekty, které se architekturou trvale zabývají, a soustředil jejich aktivity do jednoho týdne. Připojil několik přednášek zahraničních hostů, z nichž nejblyžavější je Édouard François, autor Flower Tower v Paříži s fasádou z květináčů. Hlavní stan rozbije akce ve zrekonstruovaném Schwarzenberském paláci na Hradčanech, kde zájemci najdou i výstavu o domácí architektuře. Ivanov však nezastírá, že zatím jde spíš o prezentaci developerů než vybraný kurátorský koncept. K dispozici bude katalog, který zájemce provede zajímavými stavbami po Praze.

-bib-■

Z itineráře záříjových cest za architekturou

1. 9. – 26. 9. M Factory, Praha:

Studentský pohled na druhý dech továren.

18. 9. a 19. 9. 19.00 Důl Hlubina, Ostrava:

Festival akčního umění Petra Lysáčka a Jiřího Surůvky.

18. 9. – 22. 9. Ekotechnické muzeum, Praha:

Kanalizační ozvěny aneb série koncertů, přednášek a performancí v bývalé čistírně odpadních vod.

20. 9. 16.00 Francouzský institut, Praha:

Přednáška E. Françoise a promítání filmu o tamní architektuře.

Více na: www.industrialhistory.cz, www.architectur-week.cz či www.pechakuha.cz

Čeština na skřipci

Uvozovky

Jedny jsou takové („), jiné onaké (.), dále jednoduché (.), starobylé (◊) a ještě určité všelijaké další. Známe je dobře; dokonce možná až příliš dobře. Nejrůznější texty jsou jimi doslova přecpány a je to ke škodě věci. Posuďte sami: Zemřel „božský Luciano“, praví jeden titulek. Belgická vláda se dožaduje „zlaté akcie“ v té a té společnosti, vidíme jinde.

Předsedkyně Sociálnědemokratických žen Jindřiška Maršová vítá „bojovnou“ strategii, stojí ještě jinde. Vzpomínka (dokonce) na takzvaný berlínský „výlet“; tam a tam se prodává minerální voda „Ivanka“. Rosický v osmé minutě „zavěsil“.

Také bývalo zvykem, že uvozovky jsou doménou psané řeči. Bejvávalo. „Dokážete zvrátit nadšení, v uvozovkách, lidí (nad stavbou radaru),“ říká moderátor Radiožurnálu. Zde je snad možno měřit metrem méně přísným, protože kdo kdy mluvil na mikrofon, ví dobře, že člověk dokáže vypustit z úst leccos a nemusí kvůli tomu být vyhlášený hňup; ale stejně, dvakrát šikovně řečeno to není.

K čemu taková inflace? Kromě jednoznačného použití při označení přímé řeči tady vidíme hned několik dalších příležitostí, kdy se uvozovky hodí, nebo to tak alespoň autorovi připadá. „Božský Luciano“ je v uvozovkách nejspíš proto, že o něm tak někdo mluví a lze to chápat jako nepřímou citaci, máme-li hodně dobré vůle. „Zlatá akcie“ je odborný termín a uvozovky chrání čtenáře zcela neznalého věci před myšlenkou, že nějaký kus firmy je skutečně ze zlata. Ale „bojovná“ strategie? Není doslova bojovná? Ne-li, jaká pak je? Není lepší říci rovnou, jaká je, než udělat nepadnoucí metaforu a potom se od ní pomoci uvozovek distancovat? A proč Rosický „zavěsil“, když jsme u toho? Jestli je to slovo pitomé, použijme jiné; ale když už je jednou napíšeme, je slušnost si za ním stát. Uvozovky jsou „alibismus“.

-dan-■

Design

Za Prahu amsterdavitější

Nově vzniklá Unie grafického designu chce Česko postupně očišťovat od vizuálních oblidností. Prvním krokem by mělo být zprůhlednění výběrových řízení.

Logo pražské olympijské kandidatury sklídilo koncem minulého týdne vlnu kritiky. Přívlasky jako „nevýrazné“, „infantilní“ nebo „průměrné“ patřily k těm lichotivějším. „Logo pro pražskou kandidaturu olympiády 2016 je nepovedené. Není to vina autorů, ale zadavatelů,“ myslí si František Štorm, vedoucí ateliéru Tvorbapísmo a typografie na Vysoké škole uměleckoprůmyslové (VŠUP). Podle něho mělo město sestavit porotu složenou z profesionálů.

Nevzhledná grafická řešení nejsou v Česku nijak výjimečná, jejich množství by podle slov

svých zakladatelů měla omezit nově vzniklá Unie grafického designu.

„Nabídneme zadavatelům třeba manuál pro výběrání loga či jiných vizuálních materiálů,“ říká Filip

Blažek z členského studia Designiq. Spolek sdružující přes desítku grafických studií doufá, že se mu časem podaří něco udělat i s českými městy, hlavně Prahou. „Celá ta hrůza začíná cedulemi na letišti, pokračuje nevkusnými letáky a pouťáči a potom v MHD špatně čitelným podstaveným písmem na jízdních řádcích,“ jmenuje Blažek. Opakem Prahy je podle něj třeba Amsterdam, který je typický pohledným městským designem.

Samostatnou tuzemskou kapitolou jsou podle designerů navigační cedule, které nebývají

PRAHA
UCHAZECKÉ MĚSTO

jenom ohavné, ale i nefunkční. „Třeba pouliční značení pražského metra je dimenzované na město, kde je mnohem méně světelných cedulí a značek. Tady mezi nimi zaniká,“ myslí si Jiří Toman, art director Toman Graphic Design.

Osvěta v oblasti výběrových řízení i grafického designu jako takového by podle unie měla přispět k tomu, aby ubylo případů, kdy se logo musí stáhnout, protože vypadá jako z pera žáka základní školy. Takovou anabázi musela před dvěma lety absolvovat Praha 1, pro niž logo navrhl mluvčí městské části. Reakce na nevzhledný návrh byly tak bouřlivé, že radnice na jeho použití rezignovala a Praha 1 dodnes logo nemá.

-pep-■

Městská část
Praha